ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/០៤០៦/១៩៣

ស្តីពី

ការកំណត់រមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ

~~~~~~~

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច ព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៦ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបេតិកភ័ណ្ឌវប្បធម៌

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និង ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការបង្កើត និងការកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិ

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២៩៥ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០២ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០១/១៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ភូមិបាល

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
~~~~~~~

ក្រោសបន្ទាប់

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ត្រូវបានប្រកាសកំណត់រមណីយដ្ឋានវប្បធម៌ នៃប្រាសាទព្រះវិហារជារមណីយដ្ឋានការពារស្ថិតនៅលើភ្នំព្រះវិហារ នៃជួរភ្នំដងរែកក្នុងភូមិសាឯម (អតីតភូមិស្វាយជ្រុំ) ឃុំកន្ទួត ស្រុកជាំក្សាន្ត ក្នុងខេត្តព្រះវិហារ ។

មាត្រា ២.-

ការបង្កើតរមណីយដ្ឋានការពារនេះមានគោលបំណង :

- អភិរក្សកេរដំណែលវប្បធម៌ ទាំងខាងបុរាណវិទ្យា ជាតិពន្ធុវិទ្យា ប្រវត្តិវិទ្យា និងលើកកំរិតតម្លៃរមណីយដ្ឋានការពារឱ្យកាន់តែប្រសើរថែមទៀត
- អភិរក្សទេសភាពវប្បធម៌ និងអភិវឌ្ឍតំបន់ទេសចរណ៍
- ការពារបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិក្នុងតំបន់ តាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង ។

ជំពូកទី ២

ការកំណត់តំបន់

មាត្រា ៣.-

តម្រូវឱ្យត្រួតពិនិត្យរាល់ការអភិវឌ្ឍរមណីយដ្ឋានការពារ ដោយគោរពតាមប្លង់កំណត់តំបន់ និងការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងតំបន់តាមចំណាត់ថ្នាក់តំបន់ត្រូវការពារ ។

មាត្រា ៤.-

រមណីយដ្ឋានការពារប្រាសាទព្រះវិហារ ត្រូវចាត់ជា ៤ (បួន) តំបន់ផ្សេងៗគ្នា ហើយត្រូវទទួលកំរិតការពារខុសៗគ្នា :

ក - តំបន់ទី ១ : ជាតំបន់រមណីយដ្ឋានមានប្រាសាទ ហៅថា តំបន់ស្នូល មានផ្ទៃក្រឡាសរុប ១៥៤.៧ ហិកតា កំណត់យកតួភ្នំទាំងមូល គិតចាប់ពីកំពូលភ្នំនៃប្រាសាទព្រះវិហារ ដែលមានខ្សែរយៈកំពស់ ៦២៥ ម៉ែត្រ ចុះក្រោមរហូតដល់ខ្សែរយៈកំពស់៥០០ម៉ែត្រ កំណត់ដោយចំណុចដែលមានខ្សែរយៈទទឹង និងខ្សែរយៈបណ្តោយ ដូចតទៅ :

ចំណុច	រយៈទទឹង	រយៈបណ្តោយ
1	14° 23' 59"	104° 41' 30"
2	14 23 41	104 41 20
3	14 23 28	104 41 18
4	14 23 13	104 41 07
5	14 23 18	104 40 52
6	14 23 27	104 40 41
7	14 23 44	104 40 33
8	14 23 49	104 40 34
9	14 23 50	104 40 41

/៤/

និងខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែនកម្ពុជា ថៃ រាប់បញ្ចូលទាំងជណ្តើរប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលស្ថិតនៅចំហៀងខាងកើតភ្នំ ហើយដែលមានខ្សែរយៈទទឹង និងខ្សែរយៈបណ្តោយ ដូចតទៅ :

ចំណុច	រយៈទទឹង			រយៈបណ្តោយ		
T	14°	23’	16’’	104°	42’	12’’
2	14	23	41	104	41	20
10	14	23	41	104	41	05

ដោយត្រូវរក្សាការពារចំណីជណ្តើរ ៥០ ម៉ែត្រ សងខាងជណ្តើរផងដែរ ។

តំបន់នេះ ជាតំបន់មានប្រាសាទព្រះវិហារសំខាន់ជាងគេក្នុងរមណីយដ្ឋានការពារ ហើយត្រូវទទួលកិច្ចការពារកំរិតខ្ពស់បំផុត ។

ខ - តំបន់ទី ២ : ជាតំបន់អភិរក្សឧទ្យានបុរាណវត្ថុ និងទេសភាពវប្បធម៌ បរិស្ថានធម្មជាតិ ហៅថាតំបន់ទ្រនាប់ដែលមានផ្ទៃក្រឡាសរុប ២៦៤២.៥ ហិកតា ។

តំបន់នេះ ត្រូវបានកំណត់យកផ្ទៃដីចន្លោះខ្សែបន្ទាត់ បរិវេណនៃតំបន់ស្នូល និងខ្សែបន្ទាត់ព្រំដែនកម្ពុជា ថៃ ហើយនិងខ្សែបន្ទាត់អ័ក្សផ្លូវដែលចាប់ផ្តើមពីមាត់ច្រកតំបន់ព្រំដែនតាថាវ តាមបណ្តោយផ្លូវកាត់តាមបណ្តាចំណុច T, B, C (ភូមិ គ១)និង D បត់ឡើងទៅលើភ្នំប្រាសាទព្រះវិហារ រហូតដល់ខ្សែកំពស់ ៥០០ ម៉ែត្រ ហើយដែលមានខ្សែរយៈទទឹង និង ខ្សែរយៈបណ្តោយ ដូចខាងក្រោម :

ចំណុច	រយៈទទឹង			រយៈបណ្តោយ		
B	14°	22’	19”	104°	42’	48”
C	14	22	34	104	40	02
D	14	23	22	104	40	08
T	14	23	16	104	42	12

ក៏ត្រូវបានរាប់បញ្ចូលក្នុងតំបន់ទី ២ ផងដែរ នូវតំបន់ដែលមានផ្ទៃដីកំណត់ដោយមុំ ៦០ អង្សារ ដែលមានចំណុចផ្តើម O ស្ថិតនៅខ្សែរយៈកំពស់ ៦២៥ ម៉ែត្រលើកំពូលភ្នំប្រាសាទព្រះវិហារ បែរមុខត្រង់ឆ្ពោះទៅទិសខាងត្បូង ហើយមានបន្ទាត់ខ្សែរយៈបណ្តោយ ជាបន្ទាត់បែងចែកមុំពាក់កណ្តាលស្មើគ្នា ។ ខ្សែបន្ទាត់មុំ O ទាំងពីរកាត់អ័ក្សផ្លូវ B, C បានជាចំណុច F, G ហើយកាត់រង្វង់មូលកោងដែលមានកាំចម្ងាយប្រវែង ៥ គីឡូម៉ែត្រ បានជាចំណុច L, K ដែលមានខ្សែរយៈទទឹង និង ខ្សែរយៈបណ្តោយ ដូចខាងក្រោម :

ចំណុច	រយៈទទឹង			រយៈបណ្តោយ		
O	14°	23’	18”	104°	41’	02”
F	14	22	37	104	40	39
G	14	22	29	104	41	32
K	14	20	56	104	42	29
L	14	20	55	104	39	40

តំបន់ទី ២ ដែលជាឧទ្យានបុរាណវត្ថុត្រូវការពារ ដូចមានចែងក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកជាអចលនទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ។ រាល់ការលក់ដូរ ដោះដូរ ឬ សម្បទានអ្វីមួយទៅលើដីធ្លី ដែលស្ថិតក្នុងតំបន់ទី ២ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

តំបន់នេះសម្បូរដោយសំណល់បុរាណវត្ថុ ដែលត្រូវការពារទប់ស្កាត់ ការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងការអភិវឌ្ឍមិនសមស្រប ។

គ -តំបន់ទី ៣ : ជាតំបន់អភិវឌ្ឍន៍វិស័យសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមកិច្ច ហៅថាតំបន់របាប មានផ្ទៃក្រឡា សរុប ២.៨២៨.៩ ហិកតា ដោយរក្សាជីវភាព មុខរបរ អាជីវកម្មតាមទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី ព្រមទាំងការរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងតំបន់ស្រាប់ ។

តំបន់ទី ៣ នេះ ត្រូវបានចែកជា ២ (ពីរ) តំបន់ដាច់គ្នា គឺ តំបន់ទី ៣ក ដែលមានផ្ទៃក្រឡា ៦៧៩.១ ហិកតា និងតំបន់ទី ៣ខ ដែលមានផ្ទៃក្រឡា ១១៤៩.៨ ហិកតា ។

ដីធ្លីទាំងអស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ទី ៣ ក្នុងរមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ គឺជាដីទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនរបស់រដ្ឋ ។ រាល់បណ្តាគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ ក្នុងតំបន់ ៣ក និង ៣ខ ត្រូវអនុវត្តតាមប្លង់គោល ប្លង់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងបទប្បញ្ញត្តិពិសេសទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ដល់ការរៀបចំអភិវឌ្ឍន៍ នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

តំបន់នេះជាគោលដៅថែរក្សាបេតិកភ័ណ្ឌវប្បធម៌ និងធម្មជាតិតាមរយៈការចាត់ចែងវិធានការ ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍឱ្យមានចីរភាព និងមានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់លើបរិស្ថាន ។

ឃ-តំបន់ទី ៤ : ជាតំបន់ដែលតម្រូវឱ្យមានការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ អនុវត្តន៍តាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២៩៦/៣៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និង តាមព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការបង្កើត និងការកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិ រួមទាំងអនុក្រឹត្យលេខ ៧៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០២ ស្តីពីការបង្កើតតំបន់ព្រៃការពារសម្រាប់អភិរក្សធនធានសេនេទិចរុក្ខជាតិ និងសត្វព្រៃ "ព្រះវិហារ" ។

ប្លង់កំណត់តំបន់រមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ មានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ៣
ការគ្រប់គ្រង ថែទាំ និង ការពារ

មាត្រា ៥.-

ការអភិរក្សតំបន់នីមួយៗ ត្រូវបានគ្រប់គ្រង ថែទាំ និងការពារ ស្របតាមទិសដៅចំណាត់ថ្នាក់តំបន់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ និង កំរិតនៃសារៈសំខាន់ដោយឡែកៗ ខាងបុរាណវិទ្យា ជាតិពន្ធុវិទ្យា ប្រវត្តិវិទ្យា បរិស្ថាន ធម្មជាតិ គោរពសិទ្ធិជាម្ចាស់របស់ប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្នុងតំបន់ទាំងមូល ខាងជីវភាពរស់នៅ និងលើកស្ទួយរមណីយដ្ឋានការពារឱ្យមានតម្លៃកាន់តែប្រសើរឡើង ។

មាត្រា ៦.-

ត្រូវអនុវត្តនូវនយោបាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវប្បធម៌ជាតិ ដើម្បីធានាការគ្រប់គ្រង ថែទាំ និងការពារ ដោយកំណត់ភាពម្ចាស់ការទទួលខុសត្រូវរបស់បណ្តាស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចដែលមានក្រសួង វប្បធម៌ និង វិចិត្រសិល្បៈ ទទួលអនុវត្តផ្ទាល់ ។

យោងលើមាត្រា ៥ នៃច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបេតិកភ័ណ្ឌវប្បធម៌ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៦ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ នៅតំបន់ប្រាសាទព្រះវិហារ ការការពារថែរក្សា និងលើកតម្លៃ

បេតិកភ័ណ្ឌវប្បធម៌ជាតិ ត្រូវប្រគល់ឱ្យអាជ្ញាធរមួយ ដើម្បីការពាររមណីយដ្ឋាន និងរៀបចំតំបន់ប្រាសាទព្រះវិហារ ដែលនឹងត្រូវបង្កើតឡើងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

អាជ្ញាធរនេះ ត្រូវទទួលភារកិច្ចផ្តាច់មុខ ជាអ្នកចាត់ចែងពិធីគ្រប់ជំពូកទាំងអស់ ក្នុងបរិវេណរមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ ។ ដើម្បីបំពេញបេសកកម្មទាំងនេះបាន អាជ្ញាធរមានសិទ្ធិផ្តាច់មុខ ក្នុងការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ចំពោះការស្ថាបនាទាំងឡាយក្រៅបរិវេណការពាររមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ ។

ការអនុញ្ញាតសាងសង់ ដែលចេញដោយអាជ្ញាធរផ្សេងពីអាជ្ញាធរខាងលើ ទាក់ទងនឹងសំណង់នៅរមណីយដ្ឋាន ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

បែបបទ និងនីតិវិធី នៃការគ្រប់គ្រង ថែទាំ និងការពាររមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ ក្នុងបណ្តាមាត្រាខាងលើ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៧.-

បរិវេណ និងរាល់សកម្មភាពនៅក្នុងតំបន់នីមួយៗ នៃរមណីយដ្ឋានការពារប្រាសាទព្រះវិហារ អាចត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញហើយកែប្រែបានដោយផ្អែកលើរាល់លទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវរបស់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្របុរាណវិទ្យា និងស្ថានភាពជាក់ស្តែង ដើម្បីធានាដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រងមួយប្រកបដោយនិរន្តរភាព ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ នៃព្រះរាជក្រឹត្យនេះ។

ការកែប្រែតំបន់ និង រាល់សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងរមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ជំពូកទី ៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨.-

ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣០៣/១១៥ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៣ ស្តីពីការកំណត់តំបន់រមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៩.-

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៦

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ

សូមឡាយព្រះហស្ថលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

នស.រកត.០៤០៦.១៩២

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីជម្រាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សុខ អាន

លេខ: ១៧៤៦ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៩ ខែមេសាឆ្នាំ២០០៦

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ឈាង គាន់

៥/៦

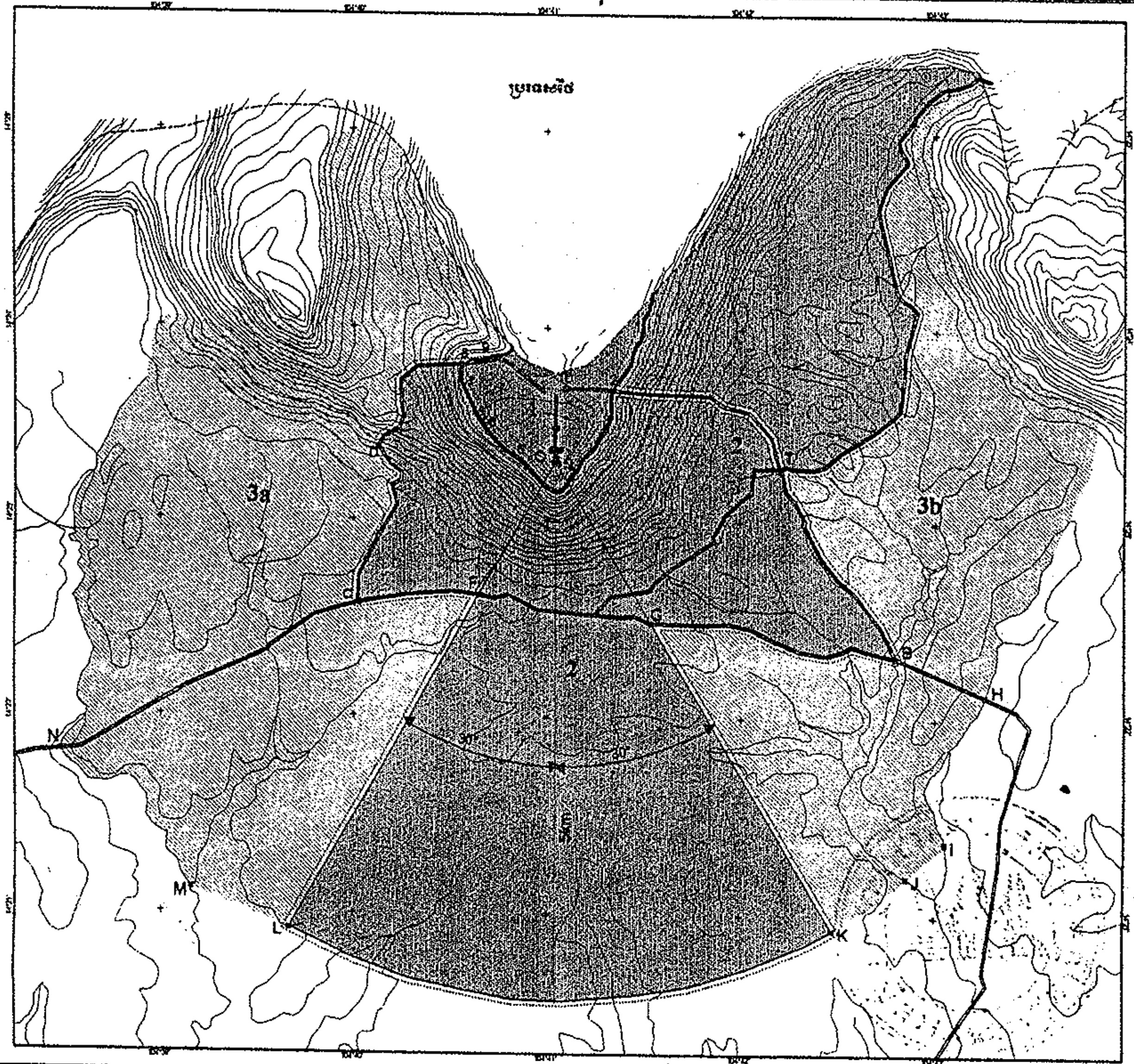

ផែនទីកំណត់តំបន់រមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ

ឧបសម្ព័ន្ធនៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤០៦/១៩៣

ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០០៦

ស្ដីពីការកំណត់តំបន់រមណីយដ្ឋានប្រាសាទព្រះវិហារ

មាត្រដ្ឋាន 1:55000

សញ្ញាសំគាល់

- ព្រំប្រទល់ប្រទេស
- ផ្លូវ
- ខ្សែរយៈកំពស់៥០០ម.
- ខ្សែព្រំប្រទល់តំបន់ទ្រនាប់
- តំបន់ស្នូល ១៥៤.៧ហត
- តំបន់ទ្រនាប់ ២៦៤២.៥ហត
- តំបន់ទេសភាព : 3a -១៦៧៥.១ហត 3b -១១៤៥.៨ហត

ចំណុច	រយៈទទឹង	រយៈបណ្ដោយ
-តំបន់ស្នូល		
1	14°23′59″	104°41′30″
2	14 23 41	104 41 20
3	14 23 28	104 41 18
4	14 23 13	104 41 07
5	14 23 18	104 40 52
6	14 23 27	104 40 41
7	14 23 44	104 40 33
8	14 23 49	104 40 34
9	14 23 50	104 40 41
10	14 23 41	104 41 05
-តំបន់ទ្រនាប់		
B	14 22 19	104 42 48
C	14 22 34	104 40 02
D	14 23 22	104 40 08
T	14 23 16	104 42 12
F	14 22 37	104 40 39
G	14 22 29	104 41 32
H	14 22 07	104 43 15
I	14 21 23	104 43 03
J	14 21 12	104 42 51
K	14 20 56	104 42 29
L	14 20 55	104 39 40
M	14 21 07	104 39 09
N	14 21 49	104 38 29
-ចំណុចកំពូលម៉ុំឪឌុប		
O	14 23 18	104 41 02

ប្រភពផែនទី :

.ផែនទី ដងរែក របស់គណៈកម្មការកំណត់ព្រំដែនកម្ពុជា-សៀម ខ្នាត ១: ២០០០០០

.ផែនទី ខ្នាត ១:៥០០០០ សេរីL7016 សន្លឹក5937IV

.ទិន្នន័យវាស់វែងដោយ GPS ឆ្នាំ២០០២. ២០០៥

.រូបភាពផ្កាយរណប SPOT ឆ្នាំ១៩៩៩

រៀបចំដោយនាយកដ្ឋានភូមិសាស្ត្រ.១២.២០០២. កែសំរួល.១២.២០០៥.